

“Boh miluje toho, kto dáva s radosťou.”

Trpíš. Počúvaj: Jeho Srdce nie je menšie než to naše. Trpíš? Tak to má byť. (Cesta, 230)

27. marec

Chcem ťa však upozorniť, že veľké skutky kajúcnosti bývajú sprevádzané i veľkými pádmi vyvolanými pýchou. A naopak, v túžbe robiť Bohu radosť malými osobnými bojmi – ako napríklad usmievať sa, keď nemáme chuť (a to vám teda poviem, že je niekedy ťažšie vyčariť jeden úsmev ako

hodinu používať cilícium) – je potom ťažké dať podnet pýche a smiešnej naivite považovať sa za slávnych hrdinov. Lebo v skutočnosti sme ako dieťa, ktorému sa sotva podarí ponúknuť svojmu otcovi nejakú bezvýznamnú drobnôstku; tá je však prijímaná s nesmiernym potešením.

Mal by sa teda kresťan neustále umŕtvovať? Áno, ale z lásky. Pretože tento poklad svojho povolania „máme v hlinených nádobách, aby mal Boh zvrchovanú moc, a nie my. Zo všetkých strán nás sužujú, ale nie sme stiesnení; sme bezradní, ale nepoddávame sa; prenasledujú nás, ale nie sme opustení; zrážajú nás, ale nehynieme. Stále nosíme na tele Ježišovo umieranie, aby sa na našom tele zjavil aj Ježišov život.“

Možno že až do tejto chvíle sme necítili nutnosť nasledovať Krista tak zblízka. Možno sme si neuvedomovali, že môžeme k jeho

vykupiteľskej obeti pripojiť i naše malé odriekania – za naše hriechy, za hriechy ľudí všetkých čias, za zločinné pôsobenie Lucifera, ktorý sa neustále stavia proti Bohu svojim non serviam! Ako sa môžeme odvážiť pokrytecky volať: Pane, ako nesmierne ma bolia urážky zraňujúce tvoje presladké srdce, ak sa nerozhodneme zriecť nejakej maličkosti, alebo ponúknuť drobnú obeť ako chválospev na jeho Lásku? Pokánie – pravé zadosťučinenie – nás povedie cestou odovzdanosti a lásky. Odovzdanosť, aby sme napravovali, a láska, aby sme pomáhali druhým tak, ako Kristus pomohol nám.

Odteraz majte naponáhlo, aby ste milovali. Láska nám zabráni sťažovať sa a protestovať. Často síce protivenstvá znášame, no nariekame pritom, a tak okrem toho, že premrháme Božiu milosť, zväzujeme mu ruky, aby od nás mohol žiadať aj v budúcnosti. *Hilarem enim datorem*

diligit Deus, Boh miluje toho, kto dáva s radosťou; s prirodzenosťou, ktorá sa rodí v zamilovanom srdci; a nie toho, kto sa tvári, akoby mu preukazoval nejakú láskavosť. (Boží priatelia, 139-140)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/boh-miluje-toho-kto-
dava-s-radostou/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/boh-miluje-toho-kto-dava-s-radostou/) (13.05.2025)